

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

61. Marcvs miles Catholicus conscius secretorum exercitūs catholici non potest hæc manifestare hosti, etiamsi ab hoc captus grauia tormenta vel ipsam mortem sustinere debeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

requiratur, cui fauet Trid. Sess. 22. *Decreto de obseruandis in Celebrat. Missar.* quatenus ex Consilio solùm & monito Episcoporum obligati sunt fideles, proprias Parochias accedere; Vnde addit citatus Author, non posse Episcopos cogere fideles ad Sacrum in certo loco audiendum, & satisfaciendum præcepto Ecclesiæ, cùm communi juri & priuilegijs à Sede Apost. concessis derogare nequeant. Quare prædicta verba Bullæ, ne frustra sint posita, putat Palao Tr. 22. D. vnicā. P. 15. n. 13. intelligi debere, non de audiente, sed celebrante, ne scilicet aliquis Sacerdos celebret alicui externo in domo Marcellæ, vt assistendo ipse satisfacere præcepto Ecclesiæ possit, cùm ad hoc nulli Sacerdoti facultas concedatur. Sed ait Bonac. D. 4. de Sacra. q. vltimæ. p. 12. n. 4. vbi prædictam formam in Bullis Ordinariorum approbat: Sæculatis non satisfacit Communioni Paschali extta Parochiam aut priuilegiatum templum. Ergo nec præcepto audiendi Sacri. Negamus Consequentiam. Quia ex Communi Iure Communioni Paschali satisieri debet in Parochia, aut saltem in Ecclesia priuilegiata; quod se-
cundus se habet in Sacro audiendo, vt vidimus. Atque ex his patet ad rationes in contrarium.

LXI. *Marcus miles Catholicus in bello contra Turcas capitur ab istis, qui cupidi arcuorum exercitus Catholicorum, quæ ipsum minime latere sciunt,*

minantur ei tormenta omnia, ipsamque mortem, nī prodere illa velit, iamque reluctantem ex equo suspendunt. Queritur. Vtrum Marcus ad evitanda hæc grauia incommoda pandere secreta posse?

Videtur posse. Quia nemo tenetur cum tanto suo incommodo attendere & conservare commodum alterius; vnde si Marcus sciret crimen occultum Marciani ab hoc sibi secretò revelatum, posset illud ad seruandam suā propriam vitam, & evitanda grauia incommoda manifestare, etiamsi inde mors & infamia Marcianum manerent, vt ex communis docet Lessius L. 2 de Iust. c. 11. dub. 8. n. 54. & sequentibus.

Resp. Marcum non posse licetè aperire Turcis secreta, ex quibus detectis grauia incomoda exercitui Catholico oriri possint, etiamsi varia tormenta sustinenda, & tandem durissima mors sit subeunda. Ita Pet. Navar. L. 2. de Restit. c. 4. n. 130. Malderus de Iust. Tr. 7. c. 1. dub. 10. & 11. Facundez in 8. præcept. Decal. c. 6. n. 10. Dicast. de Iust. Tr. 2. D. 12. n. 591. & alij. Nam naturæ lumen nos docet, bonum commune (quod à secretis Regis, Reipubl. Exercitus &c. frequenter dependet) præponere bono priuato. Cùm ergo arcana illa conducant ad conseruationem, & prosperum progressum exercitus Catholici, adeoque ad bonum commune, Marcus tanquam priuatus

tus homo quælibet acerba, atque ipsam etiam mortem pati priùs debet, quām illa secreta hostibus pandat.

Ad rationem in oppositum dicimus, neminem quidem teneri cum tanto suo incommodo attendere & conseruare commodum alterius priuatum: at verò publicum, quale periclitatur in proposito; vnde etiam concedimus, Marcum aperire posse occultum crimen Marciani, modò illud absque vi & fraude acceperit, vt bene limitat Sotus L. 5. de Iust. Quæst. 10. art. 2. ad finem, quia coipsò, quod per vim acceperit, semper est contra iustitiam, illud reuelare; licet enim peccatum extorsionis secreti præterierit, durat tamen adhuc, morali- ter loquendo, in effectu suo, hoc est, in obli- gatione servandi secreti, ita vt effectus iniustiæ per reuelationem continuetur, vt patet.

LXII. Mennas in graue lapsus peccatum non audet istud exponere Confessario propter magnum incommodum, quod inde haud immerito timet. & tamen urgetur necessitate confessionis annuæ, nec copiam habet alterius Confessarij. Quæritur. 1. Vtrum Mennas istud peccatum omnino tacere pos- sit, ita vt nec in genere illius faciat mentionem? 2. Si Mennas prædictum peccatum ob iustum causam in Confessione raceat, an illius procurare debeat perfectam contritionem?

Quoad 1. partem casūs propositi videtur, Mennam illud peccatum saltem secundūm